

rasprava Prat-ova o eschatologiji sv. Pavla.

Drugi svezak ima naslov: *The First Epistle to the Corinthians* (1914. Str. XVII+72 u 8-ni. Cijena: broš. 1 sh., a vez. 1 sh. 6 d. (= 1 kr. 80 p.), a preveden i kritičkom raspravom popraćen od istog oca Lattey-a, profesora sv. Pisma. U „Introduction“ O. Lattey govori o življenu pogana i kršćana u Korintu iza vrijeme sv. Pavla i tumači zgodu godinu pisane poslanice. Dva su „Appendix-a“ umetnuta u svesku: u prvom O. Lattey bilježi raznovrnost teksta, dok u drugom O. Keogh tumači pojma službe ili ministerija u apostolskoj Crkvi.

Treći svezak sadržaje: *The Epistles of Captivity* [1914. Strana XVIII+42 u 8-ni. Cijena broš 9 d. (= 90 para), vezano 1 sh. 3 d. (= 1 kr. 50 p.)], od kojih su prve: Efežanima i Kološanima od Rev. Joseph Richaby-a prevedene, a zatim Filemonu i Filipljanina od O. A. Goodier-a. Svim je ovim poslanicama zajednički Uvod sa posebnim kratkim osvrtom na njihovu zgodu i datum. Kratke su ove poslanice, ali su ih prevodioci popratili sa lijepim bilješkama.

Posljednji i najnoviji svezak *The Apocalypse of St. John* [1915. Str. XXIV+54 u 8-ni. Cijena: broš. 1 sh., vez. 1 sh. 6 d.] po prijevodu Rv. Francis E. Gigot-a sadržaje: „Očitovanje sv. Ivana“. Ovo je bez dvojbe najzanimljivija knjiga od svih dojakošnjih zbog prevažnih pitanja i poteskoča, koje O. Gigot vješto otklanja. U uvodu ističe prevodilac karakter ove knjige, njezina pisca kao i datum i mjesto sastavka. Vrlo je koristan članak o načinu tumačenja apokalipse.

Prijevod je kritičan polag izvornika s obzirom na najmodernejšu bibliografiju. Bibliciste će tu mnogo novih tekovina naći, a prevodioci će upoznati najbolji način prevođenja. Istom, kad bude dovršena kolekcija, što željno iščekivamo, moći će se uočiti znamenitost ovog prijevoda. Svesci se dobavljuju preko nakladne knjižare: *Messrs Longmans, Green and Co.* (39 Paternoster Row) London -- England.

A. L. Gančević O. F. M.

Denzinger-Bannwart: *Enchiridion Symbolorum Definitionum et Declarationum de Rebus Fidei et Morum. Editio duodecima.* U 8-ni XXVII+592 str. K tomu: *Appendix i Index Systematicus 8+56 str.* Stoji: broš. 5 M., a vez. u platno 6 M. kod: Herdersche Verlagsbuchhandlung u Beču ili u Freiburg-u (Breisgau-Njemačka).

Pred nama je i dvanaesto izdanje ove prekorisne knjige. Od god. 1854., t. j. kad je pok. Henrik Denzinger prvi puta djelo objelodanio, pa do danas možda nema knjige – osim sv. Pisma – koju toliko kler prevrće, kao što je Denzingerova knjiga, a koja je u mnogočem proširena trudom Isusovca oca Klementa Bannwart-a. Tomu nije zamjerke. Moramo dapače sve to većima prepričavati, da se kler s njome zabavlja, jer ona sadržaje srčiku kršćanske nauke. Crkva se vazda brinula, da vjernicima poda sve ono, što je potrebito za njihov duševni život. Odatle razni napuci, opomene, odluke, preinake na legislativnom polju kršć. ustanove. Denzingerov Enchiridion ide upravo za tim, da nam hronološkim redom prikaže pravila, koja je Crkva davala, a još i danas daje za naše duševno vladanje. Želimo li upoznati pravo kat. nauku, dužni smo paziti na njezine simbole, definicije i deklaracije. U vjersko i čudoredno područje spadaju: objava, Crkva, rimski poglavari, jedinstvo i Trojstvo Božje, djelo stvorenja, vrhunarnavi red, čovječji pad, Isukrst i njegovo poslanje, Bl. Djev. Marija, opravdanje ili justifikacija putem milosti, kreposti, sakramenta i sakramentalija, i konac svijeta. To su velika poglavila, što sadržaje Denzingerov Priručnik. Poglavlja nijesu obrađena kakovim spisateljskim duhom, već su na prosto iznesene činjenice onako, kako nam nepatvoreno stižu iz Petrove korabije. To i jest zapravo odlika knjige, jer, dok mi po opsežnim knjigama katkad uzaludno tražimo sуштинu i jezgru istine, otkriva nam se u ovoj knjizi na svakoj stranici istina u svojem čistom licu, koje

pripada rimskoj katoličkoj Crkvi. Pa stoga Denzingerovo djelo, usavršeno Bannwartovim radom, sa svakog je gledišta preporučljivo. Da jasnije istaknemo vrijednost ovog djela, napominjemo riječi stožernika Gibbons-a, koji se ovako o djelu izrazi: „Optandum est, ut quilibet Theologiae lector semper duo volumina piae manibus habeat: Bibliam et hoc Enchiridion; ita ut, si omnibus non licet omnia catholicae traditionis monumenta consulere, ea saltem, quae maxime authentica sunt et quasi medullam aliorum continent, frequenter adire possint. Quod perfacile est cum supradicto opere, in quo accurate referuntur et claro ordine disponuntur. Sic vitabitur periculum nimium proprie ingenio indulgendi, et permiscendi hominum inventa cum Ecclesiae doctrina“. Tim riječima uzernog stožernika, mislimo, najbolje je označena znamenitost kao i korist Denzingerove knjige.

A. L. Gančević O. F. M.

Cathrein Viktor S. I.: Philosophia moralis in usum scholarum. Editio nona et decima ab auctore recognita. B. Herder-Friburgi Brisgoviae 1915. str. XVIII.+524. Cijena M 5.30; vez. M. 6.

Prije četiri godine izdao je pisac sedmo i osmo izdanje ovoga svog djela, a eto već ove godine slijedi izdanje deveto i deseto — najbolji znak, da je ova knjiga izvrsna, kad se tako brzo raspačava. U „Bog. Smotri“ (1911. II. god. str. 294.) bila je već strukovna recenzija ovoga djela, pa nam ovaj put valja samo još to spomenuti, da je u ovom izdanju veoma malo što ispravljano ili dodano, osim nekojih poteškoća, većinom iz sv. Tome, i nekoliko Kolorarija. Sv. Toma je danas ugled tako velik, da ga i katolički pisci navlače za sebe, kad god misle, da je sv. Toma nešto ustvrđio, što se podurava s njihovim nekršćanskim izvodima. Ali pisac vadi ta mjesta i ustanavljuje pravi i smisao i vlastitim oružjem pobija protivnika. Knjigu ovu opet preporučujemo i svećenstvu i bogoslovima, jer će u knjizi ovoj naći u jezgrovitom i krat-

kom prijegledu cijelu etiku sa važnim i najmodernijim pitanjima.

Dr. Pazman.

Prümmer Dominicus M. O. Pr.: Manuale theologiae moralis secundum principia S. Thomae Aquinatis in usum scholarum. Tom. I. (str. XL+434), tom. II. (str. X+540), tom. III. (str. XII+690). Friburgi Brisgoviae MCMXV. B. Herder. Cijena 24 M. vez. 28 M. za sva tri sveska; I. sv. 6'60 M. vez. 7'80; II. sv. 7'80 M. vez. 9'20; III. sv. 9'60 M. vez. 11.

Pisac, profesor moralnoga bogoslovija na katol. sveučilištu u Freiburgu u Švicarskoj, obećao je, veli, prigodom izdanja svoga „Manuale iuris ecclesiastici“, da će izdati i ovo svoje djelo; a kad su ga za to umolili i njegovi slušači, objelodanio je svoja predavanja iz moralke. Osim ovih dvaju vanjskih razloga, veli, da ga je na izdanje ovoga djela potakao i unutarnji razlog, naime što se mnogi moralisti odvije upuštaju u kazuistiku, a zanemaruju razbistriti načela i krjeposti, tako te njihova moralaka nije drugo van „elenchus peccatorum“. „Quidam casuistae“, veli, „id unum conantur ostendere, quam prope ad peccatum grave sine peccato liceat accedere“. I za to je on, ne kao da bi bio protivnik kazuistike, nego jer su načela poglavita stvar kod znanosti, pokušao postaviti u ovom svom djelu i razjasniti načela moralnoga bogoslovija, slijedeći metodu sv. Tome, koji u svojoj „Summa theol.“ malo govori o pojedinim grijesima, a opširno o pojedinim krjepostima. A kad se bude dobro upoznavala krjepost, lako će se moći suditi o protivnim manama. A napokon nauka o krjepostima dobro će doći svećeniku ne samo u isповjedaonici, već i na prosvjedaonici, u školi i u privatnom životu.

Pisac je ovo djelo razdijelio na dva dijela. U uvodu raspravlja o pojmu, vrelima i metodama moralnoga bogoslovija, a za tim donosi kratak prikaz historijskog razvitka ove bogoslovske discipline. U prvom dijelu,